

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 43/2023-42

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky maloletej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], ako zákonnou zástupkyňou, právne zastúpených advokátskou kanceláriou Samec & partners, s. r. o., Národná 15, Žilina, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Branislav Samec, proti postupu Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 344/2012 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 344/2012 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Sťažovateľke **p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie **1 500 eur**, ktoré **j e** Okresný súd Žilina **p o v i n n ý** vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
3. Okresný súd Žilina **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľke trovy konania **675,69 eur** a zaplatiť ich jej právnomu zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 10. mája 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, základného práva na prejednanie veci v jej prítomnosti a základného práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48

ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 344/2012 (ďalej len „napadnuté konanie“). Domáha sa priznania primeraného finančného zadostučinenia v sume 6 000 eur, ako aj náhrady trov konania spojených s podaním ústavnej sťažnosti.

2. Ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 43/2023-15 z 2. februára 2023 prijal podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavnú sťažnosť sťažovateľky na ďalšie konanie v časti namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

3. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že napadnuté konanie začalo na základe žaloby [REDAKOVANÉ] (ďalej len „žalobca“), ktorý sa proti ostatným spoluvlastníkom a sťažovateľke domáhal zaplata sumy 72 000 eur ako náhrady za svoje investície, ktoré vložil do spoločnej nehnuteľnosti. Ústavný súd už nálezom č. k. IV. ÚS 390/2020-31 z 13. októbra 2020 vyslovil, že okresný súd prietahmi v napadnutom konaní porušil práva štyroch sťažovateľov (v konaní vo veci samej v procesnom postavení žalovaných, pozn.) a následne aj nálezom č. k. III. ÚS 238/2022-24 z 23. júna 2022 vyslovil porušenie práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Sťažovateľka sa sporovou stranou v napadnutom konaní stala na základe návrhu žalobcu zo 7. novembra 2017, aby vstúpila do konania ako ďalšia žalovaná.

4. Sťažovateľka v stručnosti opísala priebeh napadnutého konania od jej vstupu do konania a poukázala na jednotlivé pochybenia okresného súdu, ktoré mali byť príčinou neprimeranej dĺžky konania. V tejto súvislosti uviedla, že od jej vstupu do konania sa prvé pojednávanie uskutočnilo 11. septembra 2018 a bolo odročené na účely odstránenia nedostatkov žaloby žalobcom. Výzvu na odstránenie nedostatkov žaloby okresný súd doručil žalobcovi 2. januára 2020 spoločne so zápisnicou z pojednávania z 11. septembra 2018. Okresný súd o podanej žalobe rozhodol tak, že túto odmietol. Rozhodnutie okresného súdu bolo zrušené Krajským súdom v Žiline (ďalej len „krajský súd“) a vec bola vrátená na ďalšie konanie z dôvodu nesprávneho procesného postupu spôsobeného nerozhodnutím o žiadosti o predĺženie sudcovskej lehoty na odstránenie nedostatkov žaloby.

5. Okresný súd rozhodol vo veci samej rozsudkom z 21. júna 2021, v ktorom chýbalo poučenie o opravných prostriedkoch, preto plynula trojmesačná lehota na podanie odvolania podľa § 362 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Aj týmto spôsobom bolo konanie predĺžené a stav právnej neistoty kulminoval.

6. V doplnenom podaní zo 4. júla 2022 sťažovateľka dala ústavnému súdu do pozornosti jeho nález pod sp. zn. III. ÚS 238/2022 súvisiaci s napadnutým konaním okresného súdu. Zároveň upovedomila ústavný súd o liste krajského súdu z 19. novembra 2021. K listu krajského súdu označenému ako „Prešetrenie sťažnosti“ uviedla, že krajský súd v ňom označil konanie a postup okresného súdu ako nesústredené a nesprávne. Uvedená skutočnosť má vyplývať aj zo spôsobu vysporiadania sa so sťažnosťou sťažovateľky a žalobcu na prietahy v konaní. Dodáva, že okresný súd tieto podania zaevidoval pod spoločnou spisovou značkou, čo vnieslo do konania ďalší zmätok.

II. Argumentácia sťažovateľky

7. Sťažovateľka vo vzťahu k napadnutému konaniu namieta neefektívny, nekoncentrovaný a procesne nesprávny postup okresného súdu. Argumentuje tiež nečinnosťou okresného súdu. V tejto súvislosti poukázala na to, že medzi pojednávaním konaným 11. septembra 2018 a doručením výzvy žalobcovi na odstránenie nedostatkov žaloby (z tohto dôvodu bolo aj pojednávanie odročené, pozn.) a zápisnice z tohto pojednávania (doručené 2. januára 2020, pozn.) prešlo viac ako 13 mesiacov. Poukázala tiež na to, že k predĺženiu napadnutého konania došlo aj v dôsledku zrušenia prvého rozhodnutia okresného súdu v dôsledku jeho nesprávneho procesného postupu, ako aj v dôsledku nesprávneho poučenia (resp. chýbajúceho poučenia o podaní odvolania, pozn.), v dôsledku čoho plynula 3-mesačná lehota na podanie odvolania podľa § 362 ods. 3 CSP.

III. Vyjadrenie okresného súdu, replika sťažovateľky

III.1. Vyjadrenie okresného súdu:

8. Okresný súd vo vyjadrení č. k. 1 SprS 49/2023 z 23. februára 2023 ústavnému súdu doručenom 28. februára 2023 konštatuje účelovosť konania sťažovateľky, poukazuje na skutočnosť, že ústavná sťažnosť bola podaná po tom, ako ústavný súd konštatoval v konaní sp. zn. IV. ÚS 390/2020 prietahy a priznal žalobcovi finančné zadosťučinenie. Domnieva sa, že práve žalobca zabezpečil sťažovateľke právneho zástupcu na podanie ústavnej sťažnosti. Uviedol, že v napadnutom konaní boli prietahy spôsobené najmä pasivitou žalobcu, ktorý preberal zásielky posledný deň pred uplynutím úložnej lehoty a úkony boli vykonávané na konci ukladaných lehôt. Dodal, že na dĺžku napadnutého konania malo vplyv aj množstvo prebiehajúcich sporov na okresnom súde.

8.1. Zároveň namietol premlčanie nárokov na finančné zadosťučinenie za prietahy a žiadal od ústavného súdu, aby predmetom posudzovania bolo len obdobie od 4. júla 2019. Do pozornosti dal aj vyhlásenie núdzového stavu v zmysle § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení neskorších predpisov v súvislosti so šírením COVID-19, čo považuje ako objektívnu prekážku plynulého postupu v konaní. Namietol tiež tvrdenie, že celková dĺžka napadnutého konania bola zapríčinená nečinnosťou okresného súdu (v tejto súvislosti poukázal na odvolacie konanie a postup odvolacieho súdu). Argumentoval aj procesnou náročnosťou veci spôsobenou najmä pokynmi odvolacieho súdu.

9. Zákonná sudkyňa k ústavnej sťažnosti uviedla, že prvé pojednávanie vo veci sa konalo 3. júna 2014, po ktorom bolo vyhotovené uznesenie o čiastočnom zastavení konania. Podotkla, že v júni 2014 bol zo strany právnych zástupcov komunikovaný zámer viesť mimosúdne rokovania a uznesením z 29. októbra 2014 bola pripustená zmena žalobného návrhu. Vo veci bolo nariadených niekoľko termínov pojednávania, pričom pojednávania nariadené na obdobie roka 2017 boli zo zdravotných dôvodov na strane právneho zástupcu žalobcu odročované. Pojednávanie nariadené na 14. november 2017 bolo odročené na neurčito z dôvodu, že pred termínom pojednávania

bol súdu doručený návrh na pristúpenie ďalšieho subjektu do konania na strane žalovaného. Dodala, že okresný súd zároveň vykonával úkony spojené s odstraňovaním väd žaloby.

9.1. Zákonná sudkyňa sa nestotožnila s tvrdením, že v predmetnej veci malo dochádzať k prieťahom v konaní. Uviedla, že spis prevzala 3. februára 2020, pričom z obsahu spisu má byť zrejmé, že jeho štúdiu sa venovala v prvej polovici februára 2020, bezodkladne po pridelení. Uznesením zo 17. februára 2020 bol zamietnutý návrh žalobcu na predĺženie lehoty, žaloba bola odmietnutá a žalovaným bol voči žalobcovi priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobca podal 16. marca 2020 odvolanie a podaním z 3. marca 2020 doplnil žalobu. Vec bola postúpená krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní 4. decembra 2020. Uznesením krajského súdu č. k. 8 Co 142/2020 z 18. decembra 2020 bolo rozhodnutie okresného súdu zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie. Po zrušení rozhodnutia a vrátení veci na ďalšie konanie a rozhodnutie sa uskutočnilo pojednávanie 7. mája 2021 a 21. júna 2021 bolo vo veci rozhodnuté. Následne boli podané odvolania (žalobcom 12. augusta 2021 a žalovanými 22. júla 2021), ktoré boli 7. septembra 2021 doručované sťažovateľke, ktorá sa k nim nevyjadrila.

III.2. Replika sťažovateľky:

10. Sťažovateľka na výzvu ústavného súdu z 11. apríla 2023 k stanovisku okresného súdu doručila ústavnému súdu vyjadrenie, v ktorom namietla tvrdenie o koordinácii so žalobcom, a dodala, že príbuzenský vzťah jej nesmie byť pri uplatňovaní práv vykladaný na ťarchu. Opätovne poukázala na nálezy ústavného súdu (č. k. IV. ÚS 390/2020-31 z 13. októbra 2020 a č. k. III. ÚS 238/2022-24 z 23. júna 2022) a vyjadrila nesúhlas s argumentáciou okresného súdu o prieťahoch spôsobených súdivosťou a nápadom vecí. K námietke okresného súdu o premlčaní nárokov na finančné zadosťučinenie za prieťahy uviedla, že nie je právne relevantná. Za nenáležité označila vyjadrenie okresného súdu k jej vnútornému prežívaniu žaloby.

10.1. Pokiaľ ide o vyjadrenie zákonnej sudkyne, poukázala na už uvedené nálezy ústavného súdu, v ktorých boli konštatované prieťahy aj po pridelení veci aktuálnej zákonnej sudkyňi.

III.3. Ústne pojednávanie:

11. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou, so stanoviskami účastníkov konania a s obsahom okresným súdom zaslaného spisového materiálu týkajúceho sa napadnutého konania dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

12. Sťažovateľka ústavnou sťažnosťou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

13. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty,

v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

14. Vychádzajúc z toho, že napadnuté konanie bolo právoplatne skončené až vydaním rozsudku krajského súdu č. k. 8Co/55/2022 z 30. mája 2023 (ktorý nadobudol právoplatnosť 19. augusta 2023), čiže po doručení ústavnej sťažnosti sťažovateľky (doručená 10. mája 2022), teda napriek tomu, že spor bol v čase podania ústavnej sťažnosti okresným súdom rozhodnutý (21. júna 2021), je potrebné existenciu zbytočných prietahov v napadnutom konaní a jeho dĺžku posúdiť v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) ako celok bez ohľadu na jednotlivé fázy konania (k tomu napr. rozsudky ESLP vo veciach Bublákova proti Slovenskej republike z 15. 2. 2011, Čičmanec proti Slovenskej republike z 28. 6. 2016), pretože k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, resp. práva na jej prejednanie v primeranej lehote môže dôjsť aj vtedy, ak konanie trvá (globálne) neprimerane dlhú dobu, a to bez ohľadu na to, v akom štádiu konania boli zaznamenané prietahy spôsobené postupom toho-ktorého súdu (m. m. IV. ÚS 74/2021, I. ÚS 212/2022, I. ÚS 288/2023, I. ÚS 410/2023).

15. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou spravidla zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú (i) právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, (ii) správanie účastníka súdneho konania a (iii) postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľku.

16. V úvode ústavný súd poznamenáva, že sťažovateľka je účastníčkou súdneho konania od právoplatnosti uznesenia okresného súdu zo 14. novembra 2017, t. j. 6. decembra 2017, ktorým súd rozhodol o jej pristúpení do konania.

17. Hodnotiac kritérium právnej a faktickej zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že vzhľadom na predmet napadnutého konania okresného súdu nemožno hovoriť o jeho právnej zložitosti, pričom ide o vec spadajúcu do bežnej agendy všeobecných súdov. Predmet konania nie je z tohto pohľadu nijako špecifický, a preto ho nemožno interpretovať ako dôvod prietahov v konaní. Z obsahu spisu ústavný súd zistil, že o zložitosti veci nesvedčí ani potreba rozsiahleho dokazovania či riešenia právnej otázky, ktorá by mohla byť problematická.

18. Rovnako tak ani správanie sťažovateľky nemožno hodnotiť ako majúce relevantný vplyv na dĺžku konania. Sťažovateľka svojimi úkonmi k predĺženiu trvania konania nijako neprispela. Túto skutočnosť nenamietal ani okresný súd vo vyjadrení.

19. Pokiaľ ide o postup súdu v napadnutom konaní, ústavný súd konštatuje, že prietahy v konaní boli spôsobené nesústređeným a neefektívnym postupom okresného súdu prejavujúcim sa najmä v procesných pochybeniach, ktoré mali nezanedbateľný vplyv na samotnú dĺžku konania. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že uznesením z 20. decembra 2019 doručeným žalobcovi 2. januára 2020, t. j. po vyše siedmich rokoch od začatia konania, vyzval žalobcu

na doplnenie žaloby v rozsahu jej základnej náležitosti, a to opisu rozhodných skutkových okolností. Tento nedostatok konania existoval sedem rokov bez toho, aby mu okresný súd venoval náležitú pozornosť, pričom jeho existenciu mohol spoľahlivo identifikovať v rámci prvých úkonov vo veci. Ústavný súd len dodáva, že okresnému súdu trvalo takmer jeden rok, kým výzvu na odstránenie nedostatkov žaloby vôbec zaslal žalobcovi od momentu, keď jej zasielanie avizoval.

20. Žalobca vzhľadom na svoj závažný zdravotný stav a plánovanú operáciu srdca požiadal o predĺženie lehoty na vyjadrenie o 60 dní, o ktorej súd uznesením zo 17. februára 2020 rozhodol tak, že ju zamietol a rovno pristúpil aj k zamietnutiu žaloby. Po odvolaní podanom žalobcom okresný súd predložil vec na rozhodnutie krajskému súdu, ktorý rozhodnutie okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie z dôvodu nesprávneho procesného postupu súdu. Okresný súd totiž nerozhodol o žiadosti o predĺženie sudcovskej lehoty pred rozhodnutím vo veci samej. V dôsledku tohto procesného excesu bolo konanie predĺžené o ďalší rok.

21. Okresný súd 21. júna 2021 vydal rozsudok s nesprávnym poučením o odvolaní. Táto skutočnosť mala za následok uplatnenie domnienky trojmesačnej odvolacej lehoty s ďalším negatívnym vplyvom na samotnú dĺžku trvania konania.

22. Prejavom nesústredeného postupu okresného súdu bolo aj predčasné predloženie spisu krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní. Prípisom okresného súdu z 26. januára 2022 bol spis okresného súdu predložený krajskému súdu. Prípisom krajského súdu z 21. februára 2022 bola vec vrátená ako predčasne predložená, a to z dôvodu, že okresný súd nedoručil sťažovateľke všetky podania, ktoré boli sporovými stranami produkované v odvolacom konaní. Aj uvedená diskrepancia pri doručovaní mala vplyv na dĺžku trvania konania, ktoré predĺžila na ťarchu práva sťažovateľky na prerokovanie veci v primeranej lehote.

23. Po zhodnotení všetkých okolností ústavný súd dospel v danom prípade k jednoznačnému záveru o existencii priesťahov v napadnutom konaní, ktoré idú primárne na vrub postupu okresného súdu v dôsledku najmä jeho už uvedenej nečinnosti. Okresný súd nepostupoval v napadnutom konaní v intenciách čo najrýchlejšieho a efektívneho prerokovania a ukončenia sporu.

24. Hoci sa okresný súd usiluje pripísať zodpovednosť za dĺžku trvania konania sporovým stranám, treba uviesť, že je to práve súd, ktorý je nadaný oprávnením prostredníctvom prislúchajúcich procesných inštitútov ovplyvňovať priebeh konania tak, aby bol plynulý, hospodárny a v každom momente smeroval k rozhodnutiu vo veci. Odstraňovanie chybovosti v procesnom postupe okresného súdu konanie negatívne ovplyvnilo a predĺžilo. Procesné pochybenia či číra nečinnosť konajúceho súdu plynulý priebeh konania výrazne deformujú nielen z hľadiska právnej istoty účastníkov konania, ale aj z hľadiska porušovania práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov.

25. Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní bolo porušené základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (bod 1 výroku nálezu).

V.

Prikázanie vo veci konať a primerané finančné zadosťučinenie

26. V súlade s čl. 127 ods. 2 ústavy v spojení s § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal. Sťažovateľka v petite ústavnej sťažnosti navrhla, aby ústavný súd po prijatí rozhodnutia o porušení namietaných práv prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov. Vzhľadom na skutočnosť, že napadnuté konanie je právoplatne skončené, ústavný súd vo výroku tohto nálezu neprikázal okresnému súdu konať. Konanie bolo právoplatne skončené vydaním rozsudku krajského súdu č. k. 8Co/55/2022 z 30. mája 2023, ktorý nadobudol právoplatnosť 19. augusta 2023.

27. Pretože ústavný súd rozhodol, že základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy bolo porušené, zaoberal sa aj jej žiadosťou o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Sťažovateľka požadovala priznanie zadosťučinenia vo výške 6 000 eur. Uvedené odôvodňovala primárne celkovou dĺžkou napadnutého konania bez vydania meritórneho právoplatného rozhodnutia vo veci, pričom poukázala na to, konanie v nej vyvoláva pocit frustrácie a právnej neistoty, a to aj so ohľadom na vek a skutočnosť, že ide o spor medzi susedmi.

28. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (III. ÚS 103/2018).

29. Pri ustálení sumy finančného zadosťučinenia ústavný súd zohľadnil celkovú doterajšiu dĺžku napadnutého konania (po zohľadnení skutočnosti, že sťažovateľka do konania pristúpila v roku 2017, pozn.) v trvaní takmer 6 rokov. Zároveň prihliadol na charakter napadnutého konania, ako aj na to, že primárnym dôvodom prietáhov v konaní bola neefektívna a nesústredená činnosť ústiaca do mnohých procesných pochybení znemožňujúcich riadny priebeh konania. Na základe uvedeného považuje za dôvodné priznať sťažovateľke finančné zadosťučinenie v sume 1 500 eur (bod 2 výroku nálezu).

30. Ústavný súd v súlade s čl. 127 ods. 3 ústavy a § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde nevyhovel tej časti ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľka žiadala priznať finančné zadosťučinenie nad ústavným súdom priznanú sumu (bod 4 výroku nálezu).

VI.

Trovy konania

31. Ústavný súd priznal sťažovateľke podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 675,69 eur (bod 3 výroku nálezu).

32. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľky ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov [(ďalej len „vyhláška“); § 11 ods. 3, § 13a, § 16 ods. 3 vyhlášky]. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2022 je 193,50 eur a hodnota režijného paušálu je 11,63 eur. Základná sadzba

odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2023 je 208,67 eur a hodnota režijného paušálu je 12,52 eur. Sťažovateľke vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2022 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti) vo výške 410,26 eur a jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2023 (písomné podanie) vo výške 221,19 eur (265,43 eur s DPH). Advokát je platiteľom dane z pridanej hodnoty od 1. júna 2022, preto sa v súlade s § 18 ods. 3 vyhlášky tarifná odmena za 1 úkon právnej služby zvyšuje o príslušnú sadzbu DPH.

33. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 4. októbra 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu